

8. INTEGRALNI PREVOD DIREKTIVE 91/271/EEC

originalni naslov: Council Directive 91/271/EEC of 21 May 1991 concerning urban wastewater treatment

objavljena: Official Journal L 135, 30.05.1991, str. 40-52

DIREKTIVA SAVETA 91/271/EEC od 21. maja 1991. koja se odnosi na prečišćavanje urbanih otpadnih voda

SAVET EVROPSKE ZAJEDNICE

imajući u vidu Ugovor o uspostavljanju Evropske Ekonomske Zajednice a naročito njegov član 130s,

imajući u vidu predlog Komisije ⁽¹⁾

imajući u vidu mišljenje Evoprskog Parlamenta ⁽²⁾

imajući u vidu mišljenje Ekonomskog i Socijalnog Odbora ⁽³⁾

Obzirom da je Rezolucijom Saveta od 28. juna 1998. godine o zaštiti Severnog mora i drugih voda Zajednice⁽⁴⁾ Komisija pozvana da podnese predlog mera potrebnih na nivou Zajednice za prečišćavanje urbanih otpadnih voda;

Obzirom da nedovoljno prečišćavanje otpadnih voda u jednoj državi članici često utiče na vode drugih država članica; obzirom da je u saglasnosti sa članom 130r, neophodna akcija na nivou Zajednice;

Obzirom da je radi sprečavanja ugrožavanja životne sredine ispuštanjem nedovoljno prečišćanih urbanih otpadnih voda, nastala opšta potreba za njihovim sekundarnim prečišćavanjem;

Obzirom da u nekim osetljivim zonama treba zahtevati unapređeno prečišćavanje; obzirom da se u nekim manje osetljivim zonama primarno prečišćavanje može smatrati odgovarajućim;

Obzirom da industrijske otpadne vode koje ulaze u kolektorske sisteme kao i ispuštanje otpadnih voda i dispozicija mulja iz gradskih postrojenja za prečišćavanje otpadnih voda treba podvrći opštim pravilima ili pripisima i/ili posebnim dozvolama;

Obzirom da biorazgradive otpadne vode iz izvesnih industrijskih sektora, koje ne ulaze u gradska postrojenja za prečišćavanje otpadnih voda, treba da budu, pre ispuštanja u vodoprijemnike, predmet primene odgovarajućih zahteva;

Obzirom da treba podržati korišćenje mulja koji potiče iz prečišćavanja otpadnih voda, a dispoziciju mulja u površinske vode ukinuti;

Obzirom da je neophodan monitoring postrojenja, vodoprijemnika i dispozicije mulja radi osiguranja da je životna sredina zaštićena od nepovoljnih efekata ispuštanja otpadnih voda;

Obzirom da treba osigurati da obaveštavanje o ispuštanju otpadnih voda i mulja bude dostupno javnosti u formi povremenih izveštaja;

Obzirom da države članice treba da uspostave i prezentuju Komisiji nacionalne programe za implementaciju ove Direktive;

Obzirom da treba osnovati Odbor za pomoć Komisiji na predmetima u vezi implementacije ove Direktive i za njeno prilagođavanje tehničkom napretku.

USVOJIO JE OVU DIREKTIVU:

⁽¹⁾ OJ N° C 1,4.1.1990., str. 20. i OJ N° C 287, 15.11.1990, str. 11

⁽²⁾ OJ N° C 260, 15.10.1990. str. 185

⁽³⁾ OJ N° C 168, 10.7.1990, str. 36

⁽⁴⁾ OJ N° C 209, 9. 8. 1988, str. 3

Član 1

Ova Direktiva se odnosi na sakupljanje, prečišćavanje i ispuštanje urbanih otpadnih voda i prečišćavanje i ispuštanje otpadnih voda iz određenih industrijskih sektora. Cilj Direktive je zaštita životne sredine od nepovoljnih uticaja gore pomenutog ispuštanja otpadnih voda.

Član 2

1. »urbana otpadna voda« je upotrebljena voda iz domaćinstava ili mešavina upotrebljene vode iz domaćinstava sa industrijskom upotrebljenom vodom i/ili kišnicom;
2. »otpadna voda iz domaćinstva« je otpadna voda iz stambenih naselja i servisa, koje potiču pretežno od ljudskog metabolizma i kućnih aktivnosti;
3. »industrijska otpadna voda« je bilo koja otpadna voda koja se izliva iz prostorija koje se koriste za vršenje zanatske ili industrijske delatnosti, osim otpadne vode iz domaćinstva i oticaja od kišnice;
4. «naselje» je oblast gde su stanovništvo i/ili privredne aktivnosti dovoljno koncentrisane da bi se urbana otpadna voda sakupljala i sprovela do gradskog postrojenja za prečišćavanje ili do završne tačke ispuštanja;
5. »kolektorski sistem« je sistem provodnika koji sakupljaju i sprovode urbanu otpadnu vodu;
6. »1 E.S. (jedan ekvivalentni stanovnik)« je organsko biorazgradivo opterećenje koje ima petodnevnu biohemijsku potrošnju kiseonika (BPK5) od 60 grama kiseonika na dan;
7. »primarno prečišćavanje« je prečišćavanje urbane otpadne vode fizičkim i/ili hemijskim postupkom koji obuhvata taloženje suspendovanih sastojaka, ili druge postupke u kojima se BPK5 ulazne otpadne vode smanjuje za najmanje 20% pre ispuštanja, a ukupni suspendovani sastojci ulazne otpadne vode smanjuju za najmanje 50%;
8. »sekundarno prečišćavanje« je prečišćavanje urbane otpadne vode postupkom koji obično uključuje biološko prečišćavanje sa sekundarnim taloženjem ili drugi postupak u kome su ispunjeni zahtevi iz Tabele 1 u Aneksu I;
9. »odgovarajuće prečišćavanje« je prečišćavanje urbane otpadne vode bilo kojim postupkom i/ili sistemom dispozicije, kojim se postiže da posle ispuštanja, prijemna voda zadovoljava ciljeve kvaliteta i odgovarajuće odredbe ove i drugih direktiva Zajednice;
10. »mulj« je zaostali mulj, bilo obrađen ili neobrađen, iz gradskih postrojenja za prečišćavanje otpadne vode;
11. »eutrofikacija« je obogaćivanje vode nutrijentima, naročito jedinjenjima azota i/ili fosfora, koje izaziva ubrzano razmnožavanje algi i viših biljaka i stvara nepoželjne promene ravnoteže organizama prisutnih u vodi i kvaliteta vode koja je u pitanju;
12. »estuarija« je prelaznu oblast na ušću reke između slatke vode i priobalne vode; države članice treba u svrhe ove Direktive da utvrde spoljne (prema moru) granice estuarija, kao deo programa za implementaciju u saglasnosti sa odredbama člana 17 (1) i (2);
13. »priobalne vode« su vode izvan linije male vode ili spoljne granice estuarije.

Član 3

1. Države članice će osigurati da sva naselja budu opremljena kolektorskim sistemima za urbanu otpadnu vodu,
 - najkasnije do 31.12.2000. godine za one sa više od 15.000 E.S., i
 - najkasnije do 31.12.2005. godine za one između 2.000 E.S. i 15.000 E.S.

Za urbane otpadne vode koje se izlivaju u vodoprijemnike koji se smatraju »osetljivim zonama« definisanim u članu 5, države članice treba da osiguraju izgradnju kolektorskih sistema najdalje do 31. decembra 1998. godine, za naselja veća od 10.000 E.S.

Tamo gde uspostavljanje kolektorskog sistema nije opravdano, bilo zato što ne bi proizvelo korist za životnu sredinu ili zato što bi izazvalo izuzetne troškove, treba primeniti individualne sisteme ili druge prikladne sisteme kojima se postiže jednaka zaštita životne sredine.

2. Kolektorski sistemi opisani u paragrafu 1 će ispuniti zahteve Aneksa I A. Ovi zahtevi mogu biti dopunjavani u skladu sa procedurom postavljenom u članu 18.

Član 4

1. Države članice će osigurati da urbane otpadne vode iz kolektorskih sistema pre ispuštanja budu podvrgavane sekundarnom prečišćavanju, ili odgovarajućem, kako sledi:

- najkasnije do 31.12.2000. godine za sve dotoke iz naselja većih od 15.000 E.S.,
- najkasnije do 31.12.2005. godine za sve dotoke iz naselja između 10.000 i 15.000 E.S.
- najkasnije do 31.12.2005. godine za sve izlive u slatku vodu i estuarije iz naselja između 2.000 i 10.000 E.S.

2. Urbane otpadne vode koje se ispuštaju u vode u visokim planinskim oblastima (iznad 1.500 mnm), gde je teško primeniti efikasno biološko prečišćavanje usled niskih temperatura, mogu biti podvrgnuti manje strogom prečišćavanju od onog propisanog u paragrafu 1, ako detaljne studije pokažu da takvi izlivi neće nepovoljno uticati na životnu sredinu.

3. Izlivi iz urbanih postrojenja za prečišćavanje otpadnih voda opisanih u paragrafima 1 i 2 treba da ispunjavaju odgovarajuće zahteve iz aneksa I B. Ti zahtevi se mogu menjati u skladu sa procedurom postavljenom u članu 18.

4. Opterećenje izraženo brojem E.S. treba da se računa na osnovu najvećeg prosečnog nedeljnog opterećenja koje dolazi na postrojenje za prečišćavanje u toku godine, isključujući izuzetne situacije kao one prouzrokovane jakom kišom.

Član 5

1. U svrhe paragrafa 2, države članice treba da do 31.12.1993. godine utvrde osetljive zone u skladu sa kriterijumima postavljenim u Aneksu II.

2. Države članice treba da osiguraju da urbane otpadne vode koje ulaze u kolektorske sisteme budu pre ispuštanja u osetljive zone podvrgnute strožijem prečišćavanju od onog opisanog u članu 4 najdalje do 31.12.1998. godine, za sva naselja veća od 10.000 E.S.

3. Izlivi iz gradskih postrojenja za prečišćavanje opisanih u paragrafu 2 treba da ispunjavaju odgovarajuće zahteve iz Aneksa I B. Ovi zahtevi mogu biti izmenjeni u skladu sa postupkom postavljenim u članu 18.

4. Alternativno, zahtevi za pojedina postrojenja postavljeni u paragrafima 2 i 3, ne moraju biti primenjeni u osetljivim zonama ako se može pokazati da najmanji procenat smanjenja ukupnog opterećenja koje ulazi na sva gradska postrojenja za prečišćavanje otpadnih voda u toj oblasti iznosi najmanje 75% za ukupan fosfor i najmanje 75% za ukupan azot.

5. Izlivi iz gradskih postrojenja za prečišćavanje otpadnih voda koja se nalaze u odgovarajućim slivovima osetljivih zona i koji doprinose zagađivanju ovih oblasti, moraju se podvrći paragrafima 2, 3 i 4.

U slučajevima kad se ovi slivovi nalaze u celini ili delimično u drugoj državi članici, primenjuje se član 9.

6. Države članice treba da osiguraju da se određivanje osetljivih zona proverava u razmacima ne dužim od četiri godine.

7. Države članice treba da osiguraju da zone koje su određene kao osetljive, posle provera prema paragrafu 6, zadovolje gornje uslove u roku od 7 godina.

8. Država članica ne mora da određuje osetljive zone u smislu ove direktive ako ona sprovodi prečišćavanje ustanovljeno u paragrafima 2, 3 i 4 na celoj svojoj teritoriji.

Član 6

1. U cilju primene paragrafa 2 države članice mogu do 31.12.1993. godine utvrditi manje osetljive zone saglasno merilima postavljenim u Aneksu II.

2. Urbane otpadne vode iz naselja veličine između 10.000 i 150.000 E.S. koje se ispuštaju u priobalne vode i one koje se iz naselja veličine između 2.000 i 10.000 E.S. ispuštaju u estuarije koje se nalaze u zonama navedenim u paragrafu 1., mogu biti podvrgnute manje oštrom prečišćavanju od onoga propisanog članom 4, uz obezbeđenje da:

- se takve vode bar primarno prečiste kako je određeno članom 2(7), u saglasnosti sa kontrolnim postupkom postavljenim u Aneksu I D,
- detaljne studije pokažu da takvo ispuštanje neće nepovoljno delovati na životnu sredinu.

Države članice će pružiti Komisiji sve odgovarajuće informacije u vezi sa gore pomenutim studijama.

3. Ukoliko Komisija smatra da uslovi postavljeni u paragrafu 2 nisu ispunjeni, ona će Savetu podneti odgovarajući predlog.

4. Države članice će osigurati da se određivanje manje osetljivih zona proverava u intervalima ne dužim od četiri godine.

5. Države članice će osigurati da zone koje se više ne određuju kao manje osetljive oblasti, zadovolje zahteve članova 4 i 5 u toku sedam godina.

Član 7

Države članice će osigurati da će, do 31.12.2005. godine, urbane otpadne vode iz kolektorskog sistema, pre ispuštanja biti podvrgnute odgovarajućem prečišćavanju, kako je određeno članom 2 (9), u sledećim slučajevima:

- za izlive iz naselja manjih od 2.000 E.S. u slatku vodu i estuarije,
- za izlive iz naselja manjih od 10.000 E.S. u priobalne vode.

Član 8

1. Države članice mogu, u izuzetnim slučajevima zbog tehničkih problema i za geografski definisane populacione grupe, podneti poseban zahtev Komisiji za produženje roka za usaglašavanje sa članom 4.

2. Ovaj zahtev, za koga razlozi moraju biti istaknuti blagovremeno unapred, ukazaće na tehničke probleme iz prakse, i mora se predložiti akcioni program, sa odgovarajućim rokovima, koji će se preduzeti radi sprovođenja cilja ove Direktive. Ovi rokovi će biti uključeni u program za implementaciju, kako je navedeno u članu 17.

3. Samo tehnički razlozi mogu biti prihvaćeni a duži period iz paragrafa 1, ne može prekoračiti 31.12. 2005. godine.

4. Komisija će razmotriti ovaj zahtev i preduzeti odgovarajuće mere u skladu sa postupkom postavljenim u članu 18.

5. U izuzetnim okolnostima, kada se može pokazati da unapređen postupak prečišćavanja neće proizvesti nikakvu korist za životnu sredinu, izlivi otpadnih voda iz naselja većih od 150.000 E.S. u manje osetljive zone, mogu biti podvrgnuti prečišćavanju predviđenom u članu 6. za otpadne vode iz naselja veličine između 10.000 i 150.000 E.S.

U takvim okolnostima države članice će unapred podneti odgovarajuću dokumentaciju Komisiji. Komisija će ispitati slučaj i preduzeti odgovarajuće mere u saglasnosti sa postupkom postavljenim u članu 18.

Član 9

Kada su vode u oblasti pod upravom jedne države članice, ugrožene ispuštanjem urbanih otpadnih voda druge države članice, država članica čije su vode ugrožene može obavestiti drugu državu članicu i Komisiju o relevantnim činjenicama.

Države članice, o kojima je reč organizovaće ako je potrebno i sa Komisijom, dogovaranje neophodno zbog utvrđivanja koji izlivi su u pitanju i koje mere treba preduzeti na izvoru radi zaštite ugroženih voda kako bi se osigurala usaglašenost sa odredbama ove Direktive.

Član 10

Države članice će obezbediti da gradska postrojenja za prečišćavanje otpadnih voda, izgrađena da odgovaraju zahtevima članova 4, 5, 6 i 7 budu projektovana, izgrađena, vođena i održavana tako da osiguraju zadovoljavajuće performanse pod svim normalnim lokalnim klimatskim uslovima. Pri projektovanju moraju se uzeti u obzir sezonske promene opterećenja.

Član 11

1. Države članice će osigurati da, pre 31.12.1993. godine, izlivi industrijskih otpadnih voda u kolektorske sisteme i gradska postrojenja za prečišćavanje otpadnih voda budu predmet prethodnih saglasnosti i/ili posebnih dozvola izdatih od strane nadležnog organa ili odgovarajućeg tela.

2. Saglasnosti i/ili posebne dozvole će zadovoljavati zahteve iz Aneksa I C. Ovi zahtevi se mogu menjati u saglasnosti sa postupkom postavljenim u članu 18.

3. Saglasnosti i posebne dozvole će se razmatrati u određenim intervalima i, ako je potrebno, adaptirati.

Član 12

1. Prečišćena otpadna voda biće ponovo korišćena kad je to pogodno. Rešenja dispozicije će minimalizovati nepovoljne efekte na životnu sredinu.

2. Nadležni organi ili odgovarajuća tela osiguraće da dispozicija otpadnih voda iz gradskih postrojenja za prečišćavanje bude povrgnuta prethodnim saglasnostima i/ili posebnim dozvolama.

3. Prethodna saglasnost i/ili posebna dozvola za izlive iz gradskih postrojenja za prečišćavanje otpadnih voda, u skladu sa paragrafom 2, u naseljima od 2.000 do 10.000 E.S., u slučaju

izlivanja u slatke vode i u estaurije, i od 10.000 E.S. i većim, u odnosu na ostala izlivanja, sadržaće uslove radi zadovoljenja relevantnih zahteva Aneksa I B. Ovi zahtevi se mogu menjati u skladu sa postupkom postavljenim u članu 18.

4. Saglasnosti i/ili posebne dozvole će se razmatrati u određenim intervalima i, ako je potrebno, adaptirati.

Član 13

1. Države članice će osigurati da do 31.12.2000. godine biološki razgradiva industrijska otpadna voda iz postrojenja koja pripadaju industrijskim sektorima pobrojanim u Aneksu III, koja ne ulazi u gradska postrojenja za prečišćavanje otpadnih voda, pre ispuštanja u vodoprijemnik zadovoljava uslove ustanovljene u prethodnoj saglasnosti i/ili posebnoj dozvoli nadležnog organa ili odgovarajućeg tela, što se odnosi na sve izlive iz postrojenja koja predstavljaju 4.000 E.S. i više.

2. Do 31.12.1993. godine nadležni organ ili odgovarajuće telo svake države članice utvrdiće zahteve koji odgovaraju prirodi industrije koja ispušta takve otpadne vode.

3. Komisija će sprovesti upoređenje propisa država članica do 31.12.1994. godine. Ona će objaviti rezultate u izveštaju i ako je potrebno, sačiniti odgovarajući predlog.

Član 14

1. Mulj koji potiče od prečišćavanja otpadnih voda ponovo će se upotrebiti kad god je pogodno. Rešenja dispozicije će minimalizovati nepovoljne efekte na životnu sredinu.

2. Nadležni organi ili odgovarajuća tela osiguraće da pre 31. decembra 1998. godine dispozicija mulja iz gradskih postrojenja za prečišćavanje otpadnih voda bude predmet opšteg propisa, registracije ili dozvole.

3. Države članice će osigurati da do 31.12.1998. godine bude ukinuta dispozicija mulja u površinske vode izručivanjem sa brodova, izlivanjem iz cevovoda ili na drugi način.

4. Do obustavljanja svih formi dispozicije, navedenih u paragrafu 3, države članice će osigurati da ukupna količina toksičnih, perzistentnih ili bioakumulativnih materija u mulju koji se ispušta u površinske vode, dobije odobrenje za ispuštanje i da se progresivno smanjuje.

Član 15

1. Nadležni organi ili odgovarajuća tela vršiće monitoring:

- izlivanja iz gradskih postrojenja za prečišćavanje otpadnih voda u cilju provere saglasnosti sa zahtevima iz Aneksa I B a prema postupcima kontrole postavljenim u Aneksu I D;
- količine i sastava mulja koji se unosi u površinske vode.

2. Nadležni organi ili odgovarajuća tela vršiće monitoring voda u koje se izlivaju vode iz gradskih postrojenja za prečišćavanje otpadnih voda i voda koje se direktno izlivaju, kao što je opisano u članu 13., u slučajevima gde se može očekivati da će biti značajnih efekata na vodoprijemnik.

3. U slučaju izlivanja na koje se odnose odredbe člana 6 i u slučaju dispozicije mulja u površinske vode, države članice će vršiti monitoring i sprovesti sva druga relevantna istraživanja u cilju potvrde da ispuštanje ili dispozicija ne utiče nepovoljno na životnu sredinu.

4. Informacije prikupljene od strane kompetentnih organa ili odgovarajućih tela u saglasnosti sa paragrafima 1, 2 i 3. čuvaće se u državama članicama i biće dostupne Komisiji u roku od šest meseci po prijemu zahteva.

5. Vodiči za monitoring naveden u paragrafima 1, 2 i 3 mogu biti pripremljeni saglasno postupku postavljenim u članu 18.

Član 16

Ne zanemarujući implementaciju odredbi Direktive Saveta 90/313/EEC od 7.02.1990. godine o slobodi pristupa informacijama o životnoj sredini ⁽⁵⁾, države članice će osigurati da svake druge godine, nadležni organi ili tela objavljuju izveštaje o stanju u oblasti dispozicije urbanih otpadnih voda i mulja na njihovoj teritoriji. Ove izveštaje će države članice dostavljati Komisiji čim budu objavljeni.

Član 17

1. Države članice će do 31.12.1993. godine uspostaviti program za implementaciju ove Direktive.

2. Države članice će do 30. juna 1994. godine Komisiji dostaviti informaciju o programu.

3. Države članice će, ako je neophodno, dostavljati Komisiji do 30. jula svake druge godine, dopunu informacije iz paragrafa 2.

4. Metode i formulari koje treba primeniti za izveštavanje o nacionalnim programima biće određeni saglasno postupku postavljenim u članu 18. Svaka izmena ovih metoda i formulara biće usvojena saglasno istom postupku.

5. Komisija će, u skladu sa gornjim paragrafima 2 i 3, svake druge godine vršiti pregled i ocenu primljene informacije i objaviti izveštaj o tome.

Član 18

1. Komisija će biti pomognuta Odborom sastavljenim od predstavnika država članica, kome će predsedavati predstavnik Komisije.

2. Predstavnik Komisije će podneti Odboru nacrt mera koje treba preduzeti. Odbor će dostaviti svoje mišljenje o nacrtu u roku koji predsednik može odrediti saglasno hitnosti predmeta. Mišljenje će biti doneto većinom, prema članu 148 (2) Ugovora u slučaju odluka za koje je Savet nadležan da usvoji na predlog Komisije. Glasovi predstavnika država članica u Odboru će imati težinu saglasno istom članu. Predsednik neće glasati.

3. (a) Komisija će usvajati predočene mere ukoliko su u skladu sa mišljenjem Odbora.

(b) Ako predviđene mere nisu u skladu sa mišljenjem Odbora, ili ako mišljenje nije predato, Komisija će, bez odlaganja, podneti Savetu predlog u vezi sa merama koje treba preduzeti. Savet će delovati kvalifikovanom većinom.

Ako, po isteku roka od tri meseca od dana podnošenja predloga Savetu, Savet nije delovao, predložene mere će usvojiti Komisija, izuzev kad je Savet odlučio protiv navedenih mera prostom većinom.

⁽⁵⁾ OJ N° L 158, 23.6.1990. str. 56

Član 19

1. Države članice će doneti zakone, propise i administrativne odredbe neophodne za usaglašavanje sa ovom Direktivom najkasnije do 30.06.1993. godine. O tome će odmah obavestiti Komisiju.
2. Kada države članice budu usvajale mere pomenute u paragrafu 1, one će se pozvati na ovu Direktivu ili će biti praćene takvim pozivom pri njihovom zvaničnom objavljivanju. Načine za izvršenje tog poziva odrediće države članice.
3. Države članice će dostaviti Komisiji tekstove odredbi nacionalnog zakona koje su usvojile u oblasti pokrivenoj ovom Direktivom.

Član 20

Ova Direktiva se upućuje državama članicama.

U Briselu, 21. maja 1991. godine

Za Savet
Predsednik
R.STEICHEN

ANEKS I

ZAHTEVI ZA URBANE OTPADNE VODE

A. Kolektorski sistemi⁽¹⁾

Kolektorski sistemi će voditi računa o zahtevima prečišćavanja otpadne vode.

Projekat, izgradnja i održavanje kolektorskih sistema će se vršiti u skladu sa najboljim tehničkim znanjima, bez preteranih troškova, posebno uzimajući u obzir:

- količinu i karakteristike urbane otpadne vode;
- sprečavanje procurivanja;
- ograničenje zagađivanja vodoprijemnika usled preliivanja atmosfere vode.

B. Izlivi iz gradskih postrojenja za prečišćavanje otpadne vode u vodoprijemnik ⁽¹⁾

1. Postrojenja za prečišćavanje otpadne vode će se projektovati ili adaptirati tako da se mogu zahvatati reprezentativni uzorci ulazne otpadne vode i prečišćenog efluenta pre izlivanja u vodoprijemnik.
2. Izlivi iz gradskih postrojenja za prečišćavanje otpadne vode koje su predmet prečišćavanja u skladu sa članovima 4 i 5, zadovoljavaće zahteve date u Tabeli 1.
3. Izlivi iz gradskih postrojenja za prečišćavanje otpadnih voda u one osetljive zone koje su izložene eutrofikaciji kako je to identifikovano u Aneksu II A (a), zadovoljavaće dodatno i zahteve date u Tabeli 2 ovog Aneksa.
4. Strožiji zahtevi od onih datih u Tabeli 1 i/ili 2 biće primenjeni tamo gde se traži sigurnost da vodoprijemnici zadovoljavaju i sve druge relevantne direktive.
5. Lokacije ispusta urbanih otpadnih voda biće tako izabrane da se minimizuju efekti na vodoprijemnike

C. Industrijska otpadna voda

Industrijska otpadna voda koja ulazi u kolektorske sisteme i gradska postrojenja za prečišćavanje otpadne vode mora biti podvrgnuta takvom prethodnom prečišćavanju koje zadovoljava uslove kojima se:

- zaštićuje zdravlje osoblja koje radi u kolektorskim sistemima i postrojenjima za prečišćavanje;
 - osigurava da kolektorski sistemi, postrojenja za prečišćavanje otpadne vode i oprema u njima ne budu oštećeni;
 - osigurava da rad postrojenja za prečišćavanje otpadne vode i obradu mulja ne bude ometan;
 - osigurava da izlivi iz postrojenja za prečišćavanje ne utiču na životnu sredinu, ili da ne sprečavaju da vodoprijemnik zadovoljava sve druge relevantne direktive;
 - osigurava da se mulj može dispozicionirati bezbedno na ekološki prihvatljiv način.

⁽¹⁾ Kako u praksi nije moguće izgraditi kolektorske sisteme i postrojenja za prečišćavanje tako da sve otpadne vode mogu biti prečišćavane i za slučajevne pojave neuobičajeno jakih kiša, države članice treba da odluče o merama za ograničenje zagađivanja preko kišnih preliiva. Takve mere se mogu zasnivati na razblaženju ili kapacitetu u odnosu na protok pri suvom vremenu ili se može propisati neki prihvatljiv broj preliivanja preko godine.

D. Referentne metode za monitoring i vrednovanje rezultata

1. Države članice će osigurati da se primenjuje metod monitoringa koji odgovara najmanje nivou zahteva dole opisanih.

Mogu se koristiti metode alternativne ovim navedenim u paragrafima 2, 3 i 4, uz obezbeđenje da se može pokazati da daju rezultate iste vrednosti.

Države članice treba Komisiji da pruže sve relevantne informacije koje se odnose na primenjenu metodu. Ako Komisija smatra da uslovi postavljeni u paragrafima 2, 3 i 4 nisu ispunjeni, ona će podneti odgovarajući predlog Savetu.

2. Uzorci proporcionalni protoku, ili vremenski zasnovani na 24-časovnim uzorcima, biće zahvatani uvek na istom dobro utvrđenom mestu na ispustu, i ako je potrebno, na ulazu u postrojenje za prečišćavanje, radi praćenja usaglašenosti sa zahtevima ove Direktive za izlive otpadnih voda.

Primeniće se dobra međunarodna laboratorijska praksa namenjena minimizaciji degradacije uzoraka od mesta zahvatanja do vršenja analiza.

3. Najmanji godišnji broj uzoraka treba da bude određen prema veličini postrojenja za prečišćavanje i zahvatan u jednakim vremenskim razmacima tokom godine:

- 2.000 do 9.999 E.S.:	12 uzoraka tokom prve godine, 4 uzorka u sledećim godinama, ako se može pokazati da voda tokom prve godine odgovara odredbama Direktive; ako jedan uzorak od četiri ne bude ispravan, u sledećoj godini se mora uzeti 12 uzoraka.
- 10.000 do 49.999 E.S.	12 uzoraka
- 50.000 E.S. i više	24 uzorka

4. Smatraće se da po merodavnim parametrima prečišćena otpadna voda zadovoljava, ako za svaki merodavni parametar posmatran posebno, uzorci vode pokažu da on odgovara relevantnim parametarskim vrednostima, na sledeći način:

a) u Tabeli 3 utvrđen je za parametre navedene u Tabeli 1 i članu 2 (7), najveći broj uzoraka za koje je dozvoljeno da ne ispune zahteve, izraženo u koncentracijama i/ili u procentima redukcije datim u Tabeli 1 i u članu 2 (7).

b) za parametre iz Tabele 1 izražene u koncentracijama, neispravni uzorci uzeti pod normalnim radnim uslovima, ne smeju da odstupaju od parametarskih vrednosti za više od 100%. Za parametarske vrednosti, izražene u koncentracijama, koje se odnose na ukupne suspendovane materije mogu biti prihvaćena odstupanja do 150%.

c) za one parametre navedene u Tabeli 2, srednja godišnja vrednost za svaki parametar treba da odgovara relevantnim parametarskim vrednostima.

5. Ekstremne vrednosti za kvalitet vode koja je u pitanju, ne treba uzimati u razmatranje kad su one rezultat izuzetnih prilika, npr. usled jake kiše.

Tabela 1: Zahtevi za izlive iz gradskih postrojenja za prečišćavanje otpadne vode na koje se primenjuju članovi 4 i 5 Direktive. Primenjivaće se vrednosti koncentracije ili procenti smanjenja

Parametar	Koncentracija	Najmanji procenat smanjenja ⁽¹⁾	Referentna metoda merenja
Biohemijska potrošnja kiseonika (BPK ₅ na 20 ⁰ C) bez nitrifikacije ⁽²⁾	25 mg/l O ₂	70 – 90 40 prema članu 4 (2)	Homogenizovan, nefiltrovan, nede-kantovan uzorak. Određivanje ras-tvorenog kiseonika pre i posle 5 dana inkubacije na 20 ⁰ C ± 1 ⁰ C, u potpunom mraku. Dodatak inhibitora nitrifikacije
Hemijska potrošnja kiseonika (HPK)	125 mg/l O ₂	75	Homogenizovan, nefiltrovan, nede-kantovan uzorak. Kalijum dihromat.
Ukupne suspendovane materije	35mg/l ⁽³⁾ 35 prema članu 4(2) (više od 10 000 ES) 60 prema članu	90 ⁽³⁾ 90 prema članu 4(2) (više od 10 000 ES) 70 prema članu	- Filtriranje reprezentativnog uzorka kroz membranski filter 0,45µm. Sušenje na 105 ⁰ C i merenje. - Centrifugiranje reprezentativnog uzorka (najmanje 5min sa srednjim
⁽¹⁾ smanjenje u odnosu na opterećenje ulazne vode.			
⁽²⁾ parametar može biti zamenje nekim drugim: ukupan organski ugljenik (TOC) ili ukupna potrošnja kiseonika (TOD) ako se može uspostaviti zavisnost između BPK5 i ovih parametara.			
⁽³⁾ ovaj zahtev je neobavezan			

Analize koje se odnose na izlive iz laguna treba vršiti na filtrovanim uzorcima; međutim, koncentracija ukupnih suspendovanih materija u nefiltrovanim uzorcima ne treba da premaši 150 mg/l.

Tabela 2: Zahtevi za izlive iz gradskih postrojenja za prečišćavanje otpadnih voda u osetljive zone koje su podvrgnute eutrofikaciji prema identifikaciji iz Aneksa II A (a). Jedan ili oba parametra mogu biti primenjeni, zavisno od lokalnih uslova. Primenjivaće se vrednosti koncentracija ili procenti smanjenja

Parametar	Koncentracija	Najmanji procenat smanjenja ⁽¹⁾	Referentna metoda merenja
Ukupan fosfor	2 mg/l P (10 000 do 100 000 ES) 1 mg/l P (više od 100 000 ES)	80	Molekularna apsorpciona sprektrofotometrija
Ukupan azot ⁽²⁾	15 mg/l N (10 000 do 100 000 ES) 10 mg/l N (više od 100 000 ES) ⁽³⁾	70-80	Molekularna apsorpciona sprektrofotometrija

- ⁽¹⁾ Smanjenje u odnosu na opterećenje ulazne vode.
- ⁽²⁾ Ukupan azot: zbir ukupnog Kjeldal-azota (orgnaski N + NH₃), nitratnog (NO₃)-azota i nitritnog (NO₂) –azota
- ⁽³⁾ Alternativno, dnevna prosečna vrednost ne sme preći 20 mg/l N. Ovo se odnosi na vodu sa temperaturom od 12⁰C ili više, tokom rada biološkog reaktora postrojenja za prečišavanje otpadne vode. Kao zamenu za uslov koji se odnosi na temperaturu, moguće je primeniti ograničeno vreme rada, koje uzima u obzir regionalne klimatske uslove. Ova alternativa se primenjuje ako se može pokazati da je ispunjen paragraf 1 Aneksa I D.

Tabela 3

Serijski uzorci uzeti tokom godine	Maksimalan dozvoljen broj uzoraka koji odstupaju
4-7	1
8-16	2
17-28	3
29-40	4
41-53	5
54-67	6
68-81	7
82-95	8
96-110	9
111-125	10
126-140	11
141-155	12
156-171	13
172-187	14
188-203	15
285-300	21
301-317	22
318-334	23
335-350	24
351-365	25

ANEKS II

KRITERIJUMI ZA UTVRĐIVANJE OSETLJIVIH I MANJE OSETLJIVIH ZONA

A. Osetljive zone

Vodno telo mora biti utvrđeno kao osetljiva zona ako ono pripada jednoj od sledećih grupa:

(a) prirodna slatkovodna jezera, druga slatkovodna tela, estuarije i priobalne vode koje su eutrofne ili koje u bliskoj budućnosti mogu postati eutrofne ako se ne preduzme akcija zaštite.

Sledeći elementi bi mogli biti uzeti u obzir pri razmatranju koja hranljiva supstanca bi trebalo da bude umanjena unapređenim prečišćavanjem:

- (i) jezera i tokovi koji se ulivaju u jezera (akumulacije), zatvoreni zalivi koji pokazuju slabu izmenu vode i gde se može desiti nagomilavanje. U ovim zonama treba vršiti uklanjanje fosfora osim ako se može pokazati da njegovo uklanjanje neće imati dejstvo na nivo eutrofikacije. Kad se voda ispušta iz velikih naselja, uklanjanje azota može biti takođe razmatrano;
 - (ii) estuarije, zalivi i druge priobalne vode kod kojih je utvrđena slaba izmena vode, ili koji primaju znatne količine hranljivih materija. Izlivi iz malih naselja su obično od minornog značaja u tim oblastima, ali za velika naselja, bi trebalo uključiti uklanjanje fosfora i/ili azota, osim ukoliko je moguće pokazati da njihovo uklanjanje neće imati efekat na nivo eutrofikacije.
- (b) ako akcija nije preduzeta, površinske slatke vode namenjene zahvatanju vode za piće bi mogle da sadrže koncentraciju nitrata veću od one postavljene odgovarajućim odredbama Direktive Saveta 75/440/EEC od 16. juna 1975. godine, koja se odnosi na zahtevan kvalitet površinske vode namenjene za zahvatanje za vodu za piće u Državama članicama⁽¹⁾;
- (c) zone gde je unapređeno prečišćavanje od onoga propisanog u članu 4 ove Direktive neophodno radi ispunjenja odredbi drugih direktiva Saveta.

B. Manje osetljive zone

Morsko vodno telo može biti označeno kao manje osetljiva oblast ako ispuštanje otpadne vode ne utiče nepovoljno na životnu sredinu i na morfologiju, hidrologiju ili specifične hidrauličke uslove koji postoje u toj oblasti.

Kada identifikuju manje osetljive zone, države članice će uzeti u obzir rizik da se ispušteno opterećenje prenese u susedne oblasti i izazove štetne uticaje na životnu sredinu. Države članice treba da su upoznate sa postojanjem osetljivih zona izvan njihove nacionalne nadležnosti.

Sledeći elementi treba da budu uzeti u obzir pri utvrđivanju manje osetljivih zona:

otvoreni zalivi, estuarije i druge priobalne vode sa dobrom izmenom vode, za koje se može smatrati da nisu izložene eutrofikaciji i smanjenju koncentracije kiseonika usled ispuštanja urbane otpadne vode.

⁽¹⁾ OJ N^o L 194, 25.7.1975., str. 26 dopunjena Direktivom 79/369/EEC (OJ N^o L 279, 29.10.1979., str. 44)

ANEKS III
INDUSTRIJSKI SEKTORI

1. Prerada mleka
2. Proizvodnja produkata od voća i povrća
3. Proizvodnja i flaširanje bezalkoholnih napitaka
4. Prerada krompira
5. Industrija mesa
6. Pivare
7. Proizvodnja alkohola i alkoholnih napitaka
8. Proizvodnja životinjske hrane od biljnih proizvoda
9. Proizvodnja želatina i lepka od krzna, kože i kostiju
10. Sladare
11. Industrija prerade ribe